

Дикий звір

КУПИТИ

Про книгу

Софі Браун, зваблива красуня, успішна адвокатка, готується відсвяткувати сорокаріччя. Здається, її життя ідеальне: у неї турбот-ливий чоловік, чемні дітки, й мешкають вони у дорожньому будинку в престижному передмісті Женеви. Але її бездоганний світ починає руйнуватися. Чоловік заплутується у дрібних махінаціях. Сусід, поліціант із бездоганною репутацією, зачарований нею до одержимості. А таємничий чоловік приготував їй на день народження подарунок, що переверне її життя з ніг на голову.

У романі «Дикий звір», захопливому детективі у поєднанні з елементами психологічного трилера, Жоель Діккер майстерно сплітає диявольську інтригу й нагадує нам, чому після виходу «Правди про справу Гаррі Квеберта» він став літературним феноменом і захопив увагу мільйонів вдячних читачів.

Розділ 1

За двадцять днів до пограбування

Неділя, 12 червня 2022 року

То був модерний дім. Величезний куб зі скла, що височів посеред бездоганно доглянутого саду, з басейном і великою терасою. Маєток був оточений лісом. То була оаза, маленький таємний рай, прихований від сторонніх поглядів, до нього діставалися приватною дорогою. Ті, що тут мешкали, були такою самою мрією, як і їхній дім, — Арпад і Софі Брауни, ідеальне подружжя і батьки двох чудових дітей.

Того ранку Софі розплющила очі точнісінько о шостій.

Від якогось часу вона систематично прокидалася о тій самій годині. Її чоловік, Арпад, лежав коло неї, поринувши у глибокий сон. Була неділя, їй кортіло поспати трохи довше. Вона перевернулася на інший бік, але марно. Зрештою тихенько встала, накинула халат і спустилася в кухню, щоб зварити кави. За тиждень їй мало бути сорок років, і вона ще ніколи не була така гарна.

З узлісся було пречудово видно, що діється всередині скляного куба. Чоловік, який знав, що він непомітний у темному спортивному вбранні, лежав за стовбуром дерева, вдивляючись у Софі, яка поралася в кухні.

Тримавши чашку кави в руці, Софі дивилася на узлісся, що було межею її садка. То був ранковий ритуал. Вона охоплювала поглядом своє царство, не підозрюючи, що за нею стежать.

За кілька кілометрів звідти, в середмісті Женеви, пустельним проспектом котилося сіре «пежо» з французькими номерами. У вранішньому світлі годі було розгледіти крізь лобове скло водія. Автомобіль привернув увагу поліційного патруля. Його миготливі ліхтарі осяяли стіни довколишніх будинків. Патрульні заходилися перевіряти «пежо» і його водія. Усе було гаразд. Один із патрульних запитав у водія, що він робить у Женеві. «Приїхав до рідні», — відказав той.

Поліціантів, вочевидь, задовольнила та відповідь, і вони поїхали. Водій привітав себе з тим, що придбав дуже недорого цей автомобіль, а головне, цілком легально. То був найліпший спосіб лишитися непомітним.

Софі біля вікна все оглядала сад. Часом вона помічала лиса, що вештався галявиною. Деколи там пробігала навіть козуля. Вона любила цей дім, який вони з чоловіком придбали рік тому. Досі вони мешкали в квартирі у центрі Женеви, у кварталі Шампель. Від якоїсь пори їм спало на думку, що треба жити в будинку із садом, для дітей. Зростання цін на нерухомість змусило їх дуже вигідно продати помешкання і шукати дім. Побувавши в цій віллі, розташованій у заможній комуні Колоньї, вони не вагалися й однісінької миті. Вони щоранку прокидатимуться в цій пречудовій місцині, перебуваючи за чотири кілометри від Женеви, де обоє працювали. Кілька автобусних зупинок, дванадцять хвилин автомобілем, дітям — чотирнадцять хвилин електричним велосипедом — це все, що було потрібно, щоб перейти від одного світу до іншого.

Чоловік, що ховався в лісі, тепер розглядав Софі за допомогою військового бінокля. Він бачив її струнке тіло, яке вимальовувалося під коротким халатом, і зупинив погляд на верхній частині стегна, де видніло татуювання у вигляді пантери.

За кілька метрів позаду його терпляче очікував пес, припнутий до дерева. Тварина лежала на килимі сухого листя і, здається, звикла до цієї рутини, яка тривала вже кілька тижнів. Його власник приходив сюди щоранку. Насилу починало дніти, він лягав тут і розглядав Софі крізь шиби.

Брауни спали з відкритими жалюзі, й він бачив усе: як вона вставала, спускалася в кухню приготувати каву і пила її коло вікна. Вона була така бажана. Вона заволоділа ним. Опанувала його.

Допивши каву, Софі піднялася на другий поверх і ввійшла до подружньої спальні. Роздяглася й голяка вклалася в ліжко, де ще спав чоловік.

Чоловік у лісі дивився на неї пожадливо. Незабаром про себе нагадала дійсність. Треба було іти, він мав повернутися додому, поки не прокинулася Карін з дітьми.

Він відв'язав пса і пішов звідти так само, як і прийшов, бігцем. Помчав лісовою стежиною, вибіг на головний шлях і незабаром дістався до Колоньї. Сягнув пересічних будиночків. Група однакових осель, дешево

житло для родин середнього класу, що викликало балачки в цій шикарній комуні, звиклій до розкішних вілл.

Переступивши поріг свого дому, він почув, як дружина гукнула.

— Грегу, це ти?

Він знайшов Карін у вітальні, вона пила чай і читала. Діти ще спали.

— Ти прокинулася, люба? — здивувався він, вдаючи байдужого.

— Та я почула, як ти встав, і вже не могла заснути.

— Ох, вибач, не хотів тебе будити. Я пішов побігати із псом.

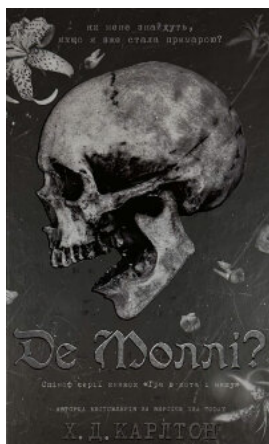
У Грега в голові була тільки Софі, та він сів коло дружини на дивані й пригорнувся до неї. Проте Карін, вочевидь, була несхильна до цього.

— Облиш, Грегу, діти попрокидаються. Дай мені спокійно почитати.

Збентежений Грег піднявся на другий поверх у душ, що був у ванній кімнаті коло їхньої спальні. Довго стояв під струменями теплої води. Ті вранішні прогулянки дорого йому коштуватимуть, якщо хтось їх помітить. Він ризикує роботою. Карін його покине. Та й сам він відчував сором від того, що стежив отак за жінкою в її домі. Але він не міг цього позбутися. У тім і була проблема.

Зачарованість Софі почалася місяць тому, під час вечірки у Браунів. Від того вечора він уже не був сам собою.

Рекомендована література

[Де Моллі?](#)

Перейти до категорії
Трилер

КУПИТИ